

Szerkesztőség
 II-ik kerület 460. házszám,
 rovára a lap szellemi részét
 illető közlemények küldendők.
 Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:
 SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová
 az előfizetési pénzek, a hír-
 detések és ezeknek díjai,
 valamint a felszólamlások
 küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felelős szerkesztő
 TEMESKÖZY GERZSON

Főmunkatársak:
 VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
 Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadóhivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

A vasárnapi munkaszünet.

Annak az előadói tervezetnek, amelyel a kereskedelemügyi miniszter a vasárnapi munkaszünetről szóló új törvény megalkotása végett készítettett, egyik legfontosabb szakasza nyilván az, amely a kereskedelmi elárúsító üzleteknek a munkaszüneti napokon való nyitva tartásáról rendelkezik. Ez a szakasz (11. §) úgy intézkedik, hogy Budapest kivételével az ipari és kereskedelmi árusítás reggeli 6 órától déli 12 óráig végezhető. Ha az előadó tervezet e rendelkezése változatlanul bele kerül az új törvénybe — ami mindenképen kívánatos — a vidéki kereskedelem öt évi időköz után ismét hozzájut ahhoz a vasárnapi munkaidőhöz, amelyet részére Baross Gábor 1892. évi 14837. számú rendelete biztosított, azzal az eltéréssel, hogy az 1892-iki rendelet a 20000-nél több lakossal bíró városokban a vasárnapi üzleti elárúsítást június és július hónapokban délelőtt 10 órára korlátozta.

Az a sok panasz és kesergés, amely a Láng Lajos fele 1903-iki rendelet kibocsátása óta különösen a vidéki kereskedők

köréből a vasárnapi munkaidőnek tulságos megszorítása miatt elhangzott, ime mégis figyelembevételre talált.

A kereskedelemügyi miniszter részéről legutóbb kibocsátott előadói tervezet teljes mértékben honorálja a vidéki, a kereskedelemnek a vasárnapi munkaszünet megfelelő újabb szabályozására vonatkozó kívánalmát, nemcsak erről szóló rendelkezésében, hanem abban az indokolásban is, amely az intézkedést támogatja. Az előadói tervezet indokolásának idevonatkozó része a következő: „A törvényjavaslat akkor, amikor eltér az 1903. évi rendelet álláspontjától és az ipari és kereskedelmi árusításra a vidéken az eddiginél két órával hosszabb időt állapít meg, csak az élet feltétlenül parancsoló követelményeivel számol. Általánosan ismert tény, hogy a vidéki üzleti forgalom igen jelentékeny, mondhatni tulnyomó része évtizedek óta vasárnapokon bonyolódik le. A köznapokon mezei munkával elfoglalt vidéki kisgazdák, gazdasági munkások, kik a vidéki fogyasztó közönség zömét alkotják, egyenesen rá vannak utalva arra, hogy vasárnapokon teljesítsék bevásárlásaikat, mert

köznapokon a forgalmi gócpontoktól távol vegzik munkájukat és bevásárlásaikat csak munkájuk abban hagyásával teljesíthetik. Az érvényben levő rendelet szerint a bevásárlások csak délelőtt tíz óráig teljesíthetők, ez az idő azonban, mint azt az idézett rendelet kibocsátása óta szerzett tapasztalatok kétségtelenné tették, a legtöbb helyen elégtelen, mert a gócpontoktól távolabb eső helyekről a vevőközönség nem érkezik olyan időben a bevásárlás helyére, hogy szükségleteit délelőtt 10 óráig beszerezhesse. Eltekintve a térbeli viszonyoktól, a vidéki vevőközönség életrendje, szokásai is egyenesen kizárják a délelőtti tíz órai záró óra további fenntartását. Annak a biztosítása érdekében tehát, hogy a vidéki vevőközönség szükségleteit akadálytalanul beszerezhesse, szükséges a vidéki üzletek déli 12 óráig leendő nyitvatartásának megengedése.“

Teljes elismerés illeti a kereskedelemügyi minisztert, hogy ezuttal helyes érzkével számolt a való élet követelményeivel és gondoskodott arról, hogy az előadói tervezetnek szóban levő rendelkezése e szerint igazodjék. De a kérdés szövegételenél, mint

TÁRCA.

A szép horvát leány.

Az „Abony” eredeti tárcája.
 Írta: Szász József.

Hajnalodik.
 A hegyormok felett bíbor pír jelzi a nap közeledtét. A völgyben néma csend. Csak néha hallatszik valami titokzatos suttogás, amikor a hajnali esipős szél megrázza a fak lombjait. Minden pihen még. Az emberek a kis falu szalmatejű házaiban, a madarak az erdő lán, a bokrok közé rakott fészkekben.

Egyszerre trombitaharsogás zug át a völgyön. Érecs hangját kétszer-háromszor visszaveri az erdő, a hegyoldal. A kis faluban katonák vannak elszállásolva s az ébresztőt fújja teletüdővel a századtrombitás.

Néhány perc múlva nyüzsgő élet támad a kis faluban. A katonák elősietnek éjjeli pihenőhelyükről. Egyik a szalmás szinből, másik a szénaspadlásról. Fejedelmi nyugvóhely ez faradt katonának. Fejealj a borjú, takaro a köpönyeg. A katonák megmosakodnak, az udvaron leszedik egymásról a szén-, szalmaszálakat, felveszik a vállukra a borjút, a puskát, s az utcán sorakoznak szép rendben.

— Főhadnagy ur Fabiánt felköltötte-e már kend? — kérdezte az öreg őrmester a napos kaplart.

— Még nem, őrmester ur! — válaszolt a legény.

— No hát induljon kend sebtiben, mert ha a földön utat kéndel, abból még baj talál

lenni, — szólott fenyegetőleg az öreg vitéz.

Fabián főhadnagy ur legkedveltebb tisztje az ezrednek. Csinos, barna ember, aki után sok szép leány bontott a horvát fővárosban. Azonban hiába bontott, mert a főhadnagy ur nem nézett rá egyre sem. Rá is fogták, hogy nőgyűlölő, de ezzel nem sokat törődött a főhadnagy ur. Valamikor pedig vig líú volt, haj de sok szép horvát leánynak elesavarta a fejét! Az utóbbi időben azonban egészen magabazarkozott.

A napos kaplar elindult, hogy fölkelte a főhadnagy urat, aki egy szénaboglya tetején aludta az igazak álmát. Utközben meg-megállt, azon tanakodva, de hát hogyan keltse fel? Mert Fabián főhadnagy ur jó ember, derek ember, de arra rettenetesen megharagszik, aki almból felveri, kitélik tőle az is, hogy haragjában pofonüt. Ott-hon bizony gyakorta érte ez a kellemetlenség legényet, de ez azért nem bánta volna, ha éjjelnappal pofozza is, mert a főhadnagy ur haragja hamar elmúlt, amikor néhány forinttal sietett kiegészíteni a megbantott legényt.

Óvatosan odatámasztott a boglyához egy létrát s esendesen felment rajta a boglya tetejére. A főhadnagy ur még édesen pihent. Valami szépet almodhatott, mert mosoly játszadozott ajkai körül. A kaplar megállt a latorja legutolsó fokán, kiegyenesedett, s miután keményen szalutált, kiabálva mondta:

— Főhadnagy ur jelentem alássan, tessék fölkelni.

Mert a katonák, az mindig „jelent.” Akár kór valamit, akár megköszön valamit, azért csak mindig jelent. Fabián főhadnagy urnak azonban hiába jelentette, hogy keljen fel. Még se mozdult, úgy aludt tovább, mint a bunda.

A kaplar újra szalutált, s még nagyobb hangon kiabálta:

— Főhadnagy urnak alássan jelentem, tessék már felkelni!

Ez is hiábavaló volt. A főhadnagy ur tovább aludt, akaresek otthon a maga ágyában.

— Ezt ugyan az itéletnapig fel nem költöm — dörmögte magában a hadi s nagy tetre határozta el magát. Előbb azonban kétökkel lejjebb lepett a létrán. Nagy óvatossággal levette a köpönyegét a főhadnagy urról, aztán megfogta a vállat, s megrázta hatalmasan. Az eredmény nem maradt el. Fabián főhadnagy ur egy pillanat alatt talpon volt s mergesen kiáltott:

— Ki az?

— Kaplar Boros! — jelentette a vitéz, aki akkorra már tíz lépésnyire volt a szénaboglyától. A főhadnagy a kaplar vitéz viselkedésén elnevette magát. Aztán lement a szénaboglyáról, rendbeszedte magát, s urnak indult a századdal.

A legények nőtára gyújtottak s nőtáztak addig, amíg berekedtek. Mikor a hegyre vezető meredőken kifaradtak, elhaltgattak s azt kezdték találgatni: hol lessz a pihenő, s hogy sokat kell-e még marsolniuk? A főhadnagy jól hallotta a század élen kíváncsi kerdezősködesüket, de nem válaszolt.

Szóltani haladt előre.

A hegygermeről megláttuk a szamobori hegyeket. Erdős ormakkal kíváncsian tekintettek feléjük. E hegyek között, a hegykatlanban fekszik Szamober. Leggyönyörűbb helye Horvátországnak. Kis város, melyet köröskörül erdővel borított magas hegyek öveznek. Az egyik hegytetőn áll a szamobori vár, melyben IV. Béla királyunk megpihent, mikor a tatárok elől a tenger felé menekült. Nem var mar, csak rom, elpusztította az ellenség s meg inkább az idő.

Nehéz utunk volt. A gyaloglás kifárasztott; a fegyver, a borjú meg húzott bennünket.

azt a Magyar Kereskedők Lapja, ez az elsőrendű kereskedelmi organum írja, nem hagyható említés nélkül, a kereskedők országos szervezetének, az O. M. K. E.-nek nagy érdeme sem, amelyet azzal szerzett, hogy megalapítása óta a vidéki kereskedelmek a vasárnapi munkaidő kiterjesztésére irányuló kivánalmat törhetetlen eréllyel képviselte minden alkalommal és — értesülésünk szerint — a most kibocsátott előadói tervezet megállapításánál is nyomtalanul igyekezett minden befolyását érvényesíteni abban az irányban, hogy a vidéki kereskedelem vasárnapi munkaidője déli 12 óráig terjesztessék ki.

Jótekonycélú hangverseny.

Az „abonyi tanuló-ifjúság“ f. hó 20-án az izr. leányiskola kerijében jótekonycélú hangversenyt rendezett, mely úgy erkölcsi-, mint anyagi siker tekintetében messze felülmúlja a hasonló irányú ifjúsági előadásokat.

Mintha valami különös, ritkán észlelhető fenséges érzés dagasztotta volna az ifjú kebleket, ragyogott az arcuk a boldogságtól, s öntudatlanul érezték, hogy amit most ők művelnek, az nem gyermekies, kiesinyes játék, hanem komoly törekvés egy magasra való cél felé.

Hasonló érzés fogta el a szép számban megjelent díszes közönséget; csak hogy itt belevegyült a csodálkozás és meglepetés jóleső érzése is.

A „Kossuth-szobor alap“-ja javára rendezte az ifjúság a hangversenyt, s így érthető a siker feletti túláradó boldogságuk; ez megérteti velünk a közönség együtterzését, de egyszersmint meglepetését is.

Kossuth nagy szelleme, magasra való lelke a mi lényünket is betölti, érezni tudunk mi is . . . de csak érezni!!

Kétszeres dícséret illeti meg tehát a derék ifjakat, kiknek tiszta lelkét a magyar haza szeretete, nagyjainak megbecsülése ily szép tettekre ösztönöz.

Rajta derék ifjúság! Előre laukadatlan szorgalommal, erő-bődjetek, mert a ti feladatotok kettős: megvalósítani hozzatok fűzött reményeinket.

Fabián főhadnagy ur magához intett:

— Jöjj itten mellettem. Beszéljünk. Szamobor meg messze van, addig kibeszélgethetjük magunkat. Elmondok neked egyet-mást, mert jó barátom vagy s mert a saját lelkem terhen is könnyíték veled.

Érdeklődéssel hallgattam a főhadnagyot, akit zarkozott természetű dacára nagyon szerettem. Azt a benyomást tette rám mindig, hogy valami titkot hord magában, amely emesztli és amelynek kínzásától nem tud megszabadulni.

— Éltem egy titkat mondom el neked, — kezdte. — Említettem már, kilépek a hadseregből a gyakorlatok után. Te csodálkoztál, hogy miért? Most megtudod. Akkorra lesz új állásom, rendőrkapitány leszek egy alföldi városban. Kis állás, nem sokat jövedelmez, mégis én leszek a világ legboldogabb embere.

Nem először megyek mostan Szamoborba. Jártam ott már három év előtt. Akkor is gyakorlat közben kerültem oda. Tíz napot töltöttem akkor a városban, mely egyike a legremekebb helyeknek.

Engem — akkor még hadnagy voltam — a vár alatt egy kastélyszerű épületben szállásoltak el. Regi épület, talán a várral együtt építettek fel. Kis dobozban, kert közepén fekszik, amely kertnek folytatása az épület hátamögött a hegyoldalon az erdő. Amint szállásomra értem, egy jóaság öreg asszony fogadott. Férje kapitány volt s elesett Szerajevó ostrománál. E régi kastélyban élte özvegysege szomorú napjait leányával, egy tízennyolc éves gyönyörű tereméssel. Ez a kastély volt minden vagyon. Jövedelme pedig az a néhány száz forint, amit a király kegye adományozott évenként neki.

Margitnak hívják a leányt. A legbájosabb teremés, kit életemben láttam. Alabastrom arcát hófehér, fekete szempillái alól kek

ket és lelkesülni, cselekedni tanítani azokat, akik már-már elfeledik, hogy: „A haza mindenekelőtt!“

A hangverseny díszes közönség jelenlétében a következőképen folyt le:

A műsor Elek László hegedűszólójával kezdődött, aki úgy az első, mint az ötödik számban lekötötte a közönség figyelmét és játékaival jó iskoláról tanuskodott.

Ezután Losonci László: „Vén cimbalmos“ című költeményét szavalta el. Rosenzweig Lajos. Híven adta vissza a cigány panaszos kérését. A közönség a szép szavakat hosszas tapsal honorálta.

A harmadik számot Dubenszky Boriska töltötte be. „Suhog az őszi szél“ című dalt énekelte el olyan megragadóan, hogy ehez hasonlót ilyen fiatal leányka ajkáról alig hallott még a közönség. De nem is szűnt meg a taps, míg a kis művész el nem énekelte a „Kint a pusztán szántok vetek“ című népdalt, mellyel még fokozta az előbbi hatást.

Öt perc szünet után „A levél“ című 3 felvonásos diákeleket, következett, amely egyszersmint a műsor fénypontját is képezte.

Mielőtt az előadást bírálnám, néhány szóval meg kell emlékezni a darabról is, melynek szerzője a darabot erre a hangversenyre írta „Ver“ álnév alá rejtőzve.

A darab becsületére válik a szerzőnek és így bátran megjelenhetett volna a darab végén a közönség többszöri hívására.

Az előadásban alig van valami kifogásolni való, a szereplők versenyeztek az elsőségért, jól meg is állták a helyüket valamennyien, a babert azonban Rosenzweig Lajos (Peti cigány) vitte el. Várakozáson felül meglepte a közönséget s nem mindennapi tehetséget árult el.

Igen jól játszottak Schwartz Sándor (Dr. Mezei), Stengel Gizuska (Mariska), Havas Antal (Miska) szerepben valóságos képét adva a rossz diáknak), Szűcs Birike (Körössyné) és Klein Albert (Körössy).

Jó hatást értek el: Seewald Iduska (Vica), Kiss Juliska (Ilonka), Knöpfler József (Gyuri), Szűcs Annuska (Mili), Brück Erzsike (Irma) és Kohl Frigyes (Jancsi).

Az előadást Seewald Iduska jól sikerült monológja követte, majd a Kossuth-nótával bezárult e minden tekintetben szép előadás, mely ugy a közönségnek, mint a szereplőknek, még sokáig emlékezetében fog maradni.

Külön dícsérettel emlékezem még meg Bakos Edithről, aki a buffét körül szerzett érdemeiket.

Romulus.

szemek mosolyognak. Magas, karesú a termete, idomai remek, amelyet nem készített soha szobrász vésője.

Hamar összeharátkoztunk Margittal. Ha gyakorlatról fáradtan hazatértem, elbemszaladt a kis kapuig s ő maga gondoskodott, hogy semmiben ne szenvedjek hiányt. Kis szobám ablaka minden reggel, minden délben friss virággal volt tele. Ő maga szedte kint a kertben, ő maga kötötte össze bokrétaba kis kezeivel.

A délutánokat együtt töltöttük el. A kertben sétáltunk, s ezer bohóságot összeheszéltünk. Esténként zongorához ült Margit s én gyönyörködve hallgattam remek játékat, esengő éneket.

Észrevettem magamban, hogy örültem szerettem ezt a leányt és láttam, hogy Margit sem idegenkedik tőlem.

Életem legboldogabb perceit itt töltöttem el. Tavozásom előtt az utolsó estét is együtt töltöttük. Szótlamul sétáltunk egymás mellett a kertben, a hegyoldalon cserülő erdő fele. A kínos esendőt vegre én törtém meg.

Az elválás fájdalmairól beszéltem.

Az ő arca egy könnyesepp pergelt végig. Én forró esőknymmal felszarítottam. Megesőkoltam százszor, ezerszer. Keblemre szoritottam fejet s így susogtam fölébe:

— Szeretlek, Margit, imádlak, nem hagylak el soha!

Vallomásomra ő egy esőkkal válaszolt. Égető esőkkal, most is érzem arcomon. Ez a esők aztán tűzborított. Megörjített, bolonddá tett. Váserővel szoritottam magamban a leányt, aki menekülni igyekezett. Hiába vergődött szegény kis galamb, nem tudott elmenekülni . . .

Mikor kabultságomból magamhoz tértem, Margitot nem láttam sehol. Kerestem, nevén szólítottam, de hiába.

Váserőm láttam utoljára. Sápadt volt na-

Afrika partjairól.

Az „Abony“ számára írta: Molnár Sándor.

(Folytatás.)

A nyílt tengeren. Malta. Tunisz.

A nap utolsó sugarai fürödtek épen az Adriai tenger kékes-zöld vizében, amikor a kapitány megadta a jelt az indulásra.

A lobogót felhúzták a fő árbóca, a láncok esörgése pedig elárulta, hogy az óriási vashorgony emelkedik a tenger fenekéről.

A kapitány elfoglalva az őrhídat, olaszul beszédet intézett a legénységhez, majd a pilóta (ideiglenes kormányos, aki ki-, illetőleg bevezeti a hajót a kikötőbe) a kerékhez lép, a hajó mozgásba jön s rövid fél óra alatt a nyílt tengeren vagyunk.

Az ut Fiumétől Maltáig egyhangú, csak a fényeket messzire szóró világító-tornyok keltettek némi érdeklődést bennünk.

Két és fél napig csak vizet és eget láthatunk, majd a távolról feltűntek Malta partjai.

Tervszerint hajónknak Maltában szünet kellett felvenni s így jutott időnk, hogy Maltát megtekinthessük.

Amint partra szálltunk, azonnal szemünkbe ötlött az a finom fehér homok, mely Malta összes utait borítja, s amely eleinte nagyfokú melegsége miatt szinte lehetetlenné tette a járást.

Első utunk a „Cambia Valuta“-hoz (pénzváltó intézet) vezetett, hol jó pénzért (tiz százalék beváltási díj) cseréltük be hazai pénzüket.

Történetesen szembejött velünk Malta specialitása: egy kecske-nyáj, Malta mozgó tejesarnoka.

A tulajdonos angolul milk-milk-et kiáltott. Ha akadt szomjas halandó, a kecske-nyáj megállt és a derék ember egy köcsög alakú edénybe fejte az alkoholtmentes italt.

Tovább menet angol katonákkal találkoztunk, kik kard helyett nádpálcával járnak.

Az utcákat gyönyörű leánder-fák díszítik; sétaterük ritkítják párjukat.

A kereskedelme rendkívül élénk, óriási divatpiaca van, az európaiaknál jóval olcsóbb. Meg is ragadtuk az alkalmat és mindhárom panamakalappal tértünk vissza a kikötőbe.

Hajónk akkorra kirakodott és szünet vett fel. Rövid idő múlva a pilóta ismét kivezette hajónkat a kikötőből és másfél napi utazás után Tuniszba kötöttünk ki.

Tunisz valóságos világváros.

(Folyt. köv.)

gyon s kék szemével szemrehányólag tekintett ream.

— Ön elbueszik tőlünk most, hadnagy ur, — mondta édesanyja. Igazán nagyon örültem, hogy vendégül láthattuk s nagyon köszönöm, hogy szomorú magányunkat pár napra elfeledtette velünk.

A szegény pirja futotta el arcomat. Szegény boldogtalan öregasszony nem is sejtette, hogy mint rabló távozom el az ő becsületes házából.

— Boesásson meg Margit, mondtam a leánynak, mikor pár percre magunkra maradtunk. Boesáson meg az Istenre kérem, én jóvá fogom tenni hibámat. Mihelyt valami állást kapok, eljövök magáért s feleségül veszem. Megtegnem most, de nem lehet. Nekem sines, önnek sines kauciója, Könyezve esőkoltam meg kezét s azóta nem láttam.

Nem is hallottam hírt róla.

— Miért nem látogattad meg, vagy miért nem írtál neki? kérdeztem tőle.

— Mert csak mint völegény akartam viszont látni. Mikor megmondhatom neki, hogy itt vagyok, eljövök, be akarom váltani szavamot. Sokszor fogott el a vágy, hogy lássam, sokszor utnak indultam, de legyőztem vágyakozásomat. Azzal büntettem magamat, hogy ne lassam őt, kit imádkoztam.

— De hát ha férjhez ment azóta? — vettemet közbe.

— Margit nem ment férjhez. Ismerem én őt jól, ő csak engem szeretett s engem szeret most is. Ő érzi, tudja, hogy visszatérek hozzá. És én most halál adok a jó Istennek, hogy meghallgatta könyörgésemet. Sikerült állást kapnom. Gyakorlatok után kilépek a katonaságtól s feleségül veszem Margitot.

Eközben előtört a hegyek közül a nap s rank vetette meleg sugarait. Fabián főhadnagy elővette óráját s örömtől sugárzó arccal mondotta:

MI UJSÁG?

— **Isteniszteletek.** Felsőges királyunk születésének 78 ik évfordulóján városunk közönsége is ünnepet ült az egyes felekézetek templomában megtartott hálaadó isteni tiszteletek által. A rom. kath. templomban nt. Róvész István s. lelkesz 8 órakor szt. misét szolgált, melyen jelen volt a főszolgabíró (Dr. Madarász főszolgabíró vezetésével), az állami anyakönyvvezető, a városi előjáróság (Lipthay és Mészáros bírók vezetésével), az állami polg. isk. tantestülete (Homoky igazgató vezetésével), a kath. tantestület (Schlosser igazgató vezetésével), Vámos I. vasuti állomásfőnök, a „Kath. Olvasóegylet” (Király A. elnök vezetésével,) a m. kir. esendőrség (Tóth J. járásörmester vezetésével). Isteni tisztelet alatt Rithnovszky főkantor alkalmi eneket adott elő, végén pedig az összes jelen voltak a Hymnust énekeltek el. A ref. templomban nt. Kiss Zsigmond, lelkész. A izr. templomban Dr. Blumgrund rabbi tartottak alkalmi szónoklatokat.

— **Szt. István Király** ünnepét méltó kegyelettel szentelte meg a kath. hitközség. D. e. 10 órakor Ft. Lévay apát, esperes-plebános remek költői színezéssel hatalmas szónoklatot tartott az első szent király erényeiről, mint apostolról s mint királyról. Ezt követte a búcsú körmenet és a nagy asszisztenciával végzett szt. mise. A búcsúval egybekötött ünnepre a vidékről is számos hívő rándult át és tette népesebbé, magasztosabbá a kath. magyarság előtt ugy is nagyon kedves ünnepet.

— **Közgyűlés.** Községi képviselőtestületünk tegnapi közgyűlést tartott, melynek tárgyai voltak: 1. Az adóügyszámlánál hátralekban levő munkálatok megállapítására kiküldött bizottság jelentése. 2. A főszolgabírói hivatal helyiség bérbeadása. 3. A szervezeti szabályrendelet bemutatása. 4. Az ártózikutról szabályrendelet bemutatása. 5. A közbiztonság használatáért és hűségéért megállapítandó díjak meghatározása. 6. Városházához tartozó emésztőgödör újból készítése.

— **Halálozás.** Teszary József kir. törvényszéki bíró f. hó 10-én. életének 58 ik évében meghalt. Az elhunyt egyik kiváló tagja volt a kecskeméti bírói karnak.

— **Köszönet nyilvánítás.** Az alább

— Felőra mulva ott leszünk!

Aztán gyors léptekkel előre rohant. Alig tudtunk nyomába érni. A katonák káromkodva kérdezték egymást:

— Mi baja a főhadnagy urnak, hogy ugy szalad. Ilyen bolondul még sohasem ment életében!

Jó felőra mulva Szamobori hegyek közé értünk. Körülbelül száz méter széles ut vezet a hegykallanba, alól a város fekszik. Köröskörül magas hegyek, erdőkkel koszoruzva. Amint a szorozson át, a hegykallanba értünk, megpillantottam egy meredek hegyesueson a szamobori várat. Ég felé meredeznek falai, tornyának romjai. Alatta a dombon mindjárt szemembe ötlött a régi kastély. A főhadnagy hozzám nyult, megfogta karomat, s izgatottan mutatott arra felé.

— Látod, ott van a kastély. Hátamögött a kert erdő.

Szelsebesen rohant előre.

A századot rábizta az örmesterre.

— Hová vezessem főhadnagy ur a századot?

— Ahova akarja! — kiáltott vissza a főhadnagy izgatottan s tovább rohant.

Alig tudtam követni.

Mikor az ódon kastély kapuja elé ért, megállott és bevárt. Együtt mentünk a kastély udvarára, illetve kertjére. Alig tettünk néhány lépést, a fák közül az uton egy ősz öreg asszony jött felénk.

— Ez Margit édesanyja, — sugta fülemben Fabián főhadnagy. Hogy megöregedett!

Az öreg asszony barátságatlanul nézett végig bennünket, mint egy olyan, aki megvet minden katonát. Arca csak akkor lett barátságosabb, mikor a főhadnagy bemutatta magát:

Igen, emlékszem a főhadnagy urra. Nagyon jóra való tisztességes ember. Örülok hogy újra vendégül láthatom.

A főhadnagy kérdőleg hordotta széjjel tekintetét a kertben. Az öreg asszony megértette:

— Keres valakit főhadnagy ur? Ne keresen senkit csak én magam vagyok, — mondotta szomoruan.

Fabián elhalványodott s levegő után kapkodva, kérdezte:

jegyzett hölgyek hazafias érzelmeiknek bizonyosságát adva, közadakozásból díszesen kifestették és körül tataroztatták az „Abonyi Függetlenségi és 48-as kör” helyiségeit. Hálás köszönet illeti meg ezért Karizs Jánosné asszonyt, mint a nemes eszme megpendítőjét, továbbá a többi hazafias érzelmű, nemes szívű nőket is, kik tiszteletreméltó cselekedetükért fogadják a fent jelzett kör nevében hálás köszönetem és hazafias üdvözlőtem. Abony, 1908. aug. 20.

Varga Sándor alnök.

Adakozni kegyesek voltak: Karizs Jánosné 25 kor. öz. Korez Pálné 5 kor. Bartucz Pálné 4 kor. Malatinszky Sománé, Tóth Istvánné, Dobozy Kálmánné, Váradi Andrásné, öz. Biró Lajosné 2-2 kor. Feko Mihályné, Nyíri Dánielné, Dobozi Pálné, Lendvai Pálné, Irházi Mária 1-1 koronát, Buzás Istvánné 80 fillért.

— **A Kossuth szoborra.** Az egyház megyei ref. tanítók bankettjén Fördös Károly gazda fogta a Kossuth szobor gyűjtő persejét, mely a polgári körben van elhelyezve s sorba járta vele a bankett vendégeit s gyűjtött is 7 kor. 18 fillért, mely összeghez 2 kor. 10 fill. jött mint a persely tartalma s így s polgári kör gyűjtő persején 9 kor. 28 fill. folyt be, mely a takarékpénztárba helyeztetett el. Legutóbbi kimutatásunk 3343 kor. 80 fill. ehez a fenti 9 kor. 28 fill. Eddigi gyűjtés összege 3353 kor. 98 fill.

— **Cabarett.** Tegnap tartotta meg a Diák szövetség jótékonycélú cabarett estélyét, melyről jövő számunkban referálunk.

— **Elszánolás.** „Az abonyi tanuló ifjuság” f. hó 20 an rendezett jótékonycélú hangversenyéről. Összes bevétel 83 kor. 30 fill. Kiadás 21 kor. 6 fill. Ebből a Kossuth szobor alapja javára: 50 kor. az izr. isk. könyvtára javára 12 kor. 24 fill. A szives közönségnek, valamint a felülfizetőknek ezuttal mond köszönetet a rendező ifjuság.

— **Uj szabály rendelet.** Az erre kiküldött bizottság pénteken tárgyalta le a hűsvágatási szabályrendeletnek Papp Péter főjegyző által készített tervezetét.

— **Emlékeztető.** Ma estére lesz az ipatos ifjak műkedvelői előadása, a midőn is a Halmi testvérek szindarabját „Két Silberbaum”-ot adják elő és pedig egészben a Kossuth szobor alapjavára. A darabot Kovats Béla tanította be s

— Csak nem történt valami szerencsétlenség?

Az öreg asszony megtörölte könnyező szemét s nyugodtan folytatta:

— Bizony nagy szerencsétlenség történt, főhadnagy ur!

Fabián megrázkódott s kétségbeesve kiáltotta:

— Meghalt, az én édes drága, Margitom meghalt!

— Nem is tudtam, hogy a főhadnagy ur ennyire szerette. Erről nem mondott nekem a lányom soha semmit. De ne essék kétségbe, mert az a lány nem érdemli meg.

— De hát mi történt, asszonyom?

— Nagy csapás ért engem, főhadnagy ur. Elvesztettem legdrágább kincsemet: a leányomat. Nem halt meg, — él, de gyalázatban. Most két esztendeje huszárok jártak erre, a Margit egy huszartisztel megszökött.

Fejét tenyerébe hajtotta az ősz öregasszony. Ugy sirt, ugy zokogott.

Fabián főhadnagy pedig ott állott helyén, mintha kővé meredt volna. Irtozatos fájdalom duhatott benne, mert lepergették arcáról könnyei. Azonban nyugodtságot erőszakolt magára s elbusuzott a szerencsétlen öreglő.

Mikor kiértünk az országutra, kitört belőle a csalódás keserű fájdalma. Lerogyott az árokpartra és sirt mint egy gyerek. Aztán felugrott, kirántotta kardját s dühösen esapkodni kezdte a tüskébokrokat.

— Megölöm a csábítót! Megöllek, kutya!

Mikor tekintete véletlenül rám esett, abbahagyta az örült vagdalkozást:

— Boesáss meg, nem tudtam, mit teszek. Most pedig menjünk, ezen a helyen tovább nem maradunk.

A legények felkapkodták a borjút, a fegyvert magukra... Megperdült a dob, a század tovább masirozott a legközelebbi falu felé. A legények vigdalra gyujtottak, de a főhadnagy ur most nem viddult fel. Szomoruan, lehorgasztott fővel ballagott, kardját hóna alá csapva, a poros országuton a század után.

s abban kiváló szerepük van a szerzőknek is, kiket mint jeles műkedvelőket már régebben ismerünk. Az előadás iránt nagy érdeklődés mutatkozik mit tánc követ az ipartestületben. A szent cél érdekében kívánunk is derék iparos ifjainknak sikert fáradozásaikért.

— **Köszönet-nyilvánítás.** Folyó hó 20-án a „Kossuth-szobor alap” javára tartott műkedvelői előadásunk nagy sikere Rosenzweig Mór úr érdeme, melyet fáradságot nem ismerő buzgólkodásával vívott ki. Miért is kedves kötelességünknek ismerjük ezért hálás köszönetünket ez uton is kifejezni, kérve továbbra is szives jó indulatát irányunkban.

Abony, 1908. aug. 21. Rendező ifjuság.

— **Festészet.** Horkay Péter festőművész most itt időzik községünkben s gróf Keglevich István parkjából fest le néhány szép részletet. Egyébként vállal arcképek elkészítését is olajban és krétarajzban.

— **Ha Isten velünk!...** Hörömpő Sándor cukrász a mult napokban Varga Andrásné és öz. Barta Pálné abonyi lakosokat fuvarozta Szolnokra. Mikor a vasuti átjáróhoz értek, a sorompó nem volt leeresztve, tehát nyugodtan haladtak a vágányok között, mignem egyszerre csak rémülve vették észre a kocsiban ülők, hogy a tőlük alig pár lépésnyire lévő örbódé felől robog a gyorsvonat. Hörömpő ennek láttára rémülve, esztét vesztve ragadta meg a lovak gyeplőjét, de már későn volt és nem mehetett a kocsival sem előre, sem hátra, mert az előttök levő sín páron már a vonat ott temett a másik pillanatban, amire a lovak — mivel a vonattól előre nem futhattak — hirtelen egyet csavarodtak a kocsival, ami oly szerencsés fordulat volt, hogy a rúd azonnal eltört és a lovak szabadon fordultak meg a kocsitól hátra felé az ijedségtől. A vonat, mikor tőlük pár lépésre elrobogott, azonnal megállott és a vonatvezető vezér az ottani őrt, Ferenci Lajost amikor felelősségre vonta, megállapította, hogy az ő nagyfokú szolgálati hanyagsága folytán történt a szerencsétlenség és csak a sors különös kegyelmének köszönhető, hogy a nagy rémültségen kívül emberélet nem estek áldozatul. A hanyag vasuti őrt ellen a szolnoki esendőrség megindította a nyomozást, aki is megérdemlené, hogy állásából elmozdítottassék a közveszélyes cselekedete miatt.

— **Rácsók mama!** Úgy látszik, hogy a híres névre szert tett Rácsókné ügyében a nyomozás már a befejezéshez közeledik, mert az ügyészség már a vádiratot is benyújtotta a kecskeméti kir. törvényszék vizsgálóbírájához, aki is az eddigi „p á c”-ban levőket mind kihallgatta és megállapította, hogy 10—15 év óta számtalan anyaalcsinálás történt Abonyban, s többnyire olyanok által, akiknek férjeik vannak s akiknek neveik majd az ügy befejeztével mind a napvilágosságában fog gyönyörködni már csak azért is, hogy azokra a tisztességes nők ujjal mutathassanak és hogy azokat — mint a veszett kutya! — kikerülhessék, akik különben is a fogházban különös módon lesznek megbélyegezve, a rájuk háramló büntetésből, amit nagyon meg is érdemelnek. — Isten, ki az égben vagy, sulyts le a te haragoddal az ily elvetemült állapotokra, hogy rettenjenek meg a már züllésnek indult elemek, s bűneiket megbánva járuljanak felséges színed elé.

— **Jó ezt tudni.** Apponyi közoktatásügyi miniszter Jászberény környéken levő tanyák között építendő 8 elemi iskola építési költségeihez egyenként 8500 koronát, összesen 68.000 koronát engedélyezett. Ez kellene nekünk is.

— **Elvi határozat.** A kereskedelemügyi miniszter elvi jelentőségű határozatban kimondotta, hogy a községi közmunkának természetben szolgáló része csakis a községi és vicinális közutak céljaira, a váltásösszeg pedig csakis a községi közutak szükségleteire fordítható. Más célra a községi közmunka, vagy annak váltása egyáltalában nem fordítható.

Kiadó

két padlózott szoba üveggangal és alsókonyha kamrával (özv. Hintsné szomszédóságában.) özv. Molnár Jánosné házában.

Gözgépről való stészli

a Bicskei-uton két hét előtt elveszett. — A szives megtaláló Szabó László Ceglédi-ut 444. sz. alatti lakásán jelentkezhet.

Száraz tűzifa.

Apróra vágott bükkfának mmázsája 2 kor.
50 fillérért kapható Molnár Bélánénál,
Szelei-út.

Hirdetmény.

Van szerencsénk a t. e. közönségnek
becses tudomására adni, hogy a Piac-téren,
a Pintér-féle házban (volt bádogos-üzlet
helyén)

G É P R A K T Á R T
nyitottunk.

Raktáron tartunk varrógépeket, kerékpárokat,
ruhamosogépeket és faesaró-, gazdasági gépeket,
szab. Kinesem-féle velőgépet, szívó- és nyomó
szivattyús kútakat teljesen felszerelve a legjutá-
nyosabb gyári árban és a legkedvezőbb rész-
letfizetésre is.

Varrógépekhez és kerékpárokhoz a szükséges
alkatrészek legjutányosabb árban nálunk besze-
rezhetők.

Eternit palát raktáron tartunk, a fedés iránt
kérdőzködésre ár-ajánlattal szolgálunk, melyről
a gyártól egyedelárusító megbízásunk van.

Tisztelettel

Possel M. és Fia.

KOVÁLD PÉTER és FIA

cs. és kir. szab. kelme- és szőrmefestő, vegytisztító és
gőzmosó-gyár

Budapest, VII. kerület, Szövetség-utca 37. szám

megbízó kényelmét szem előtt tartva elhatározta,
hogy minden tekintélyes vidéki városban képviselő-
letet létesít és ez által módot nyújt a nagyérdemű
közönségnek arra, hogy céget — a csomagolási és
postaköltségek mentőzésével — közvetlenül felke-
reshesse.

Abonyban Schwartz Zseni

vette át a képviseletét és a gyár rendes áraiban
vállalja az úri-, női- és gyermeköltönyök, díszítő-
és fűzőszövetek, függönyök, kézmunkák, szőnye-
gek, eszka- és cipőárúk, szőrmék, stb.iek vegytisz-
títását és festését.

Ugyiszintén ágytollak tisztítását és fehér-
neműek mosását is.

A nagyérdemű közönséget biztosítva kifogás-
talan munkajáról és mindenkor méltányos árról,
szíves meghívatala és figyelme ajánlja a képvise-
letet és számos megbízatást kér a

11-25

Kovald Péter és fia cég.

Ezen óráz fapaláták egy fiú felvé-
tetik lapunk kiadó hivatalában.

Hölgyek

részére nélkülözhetetlen!

Legjobb szépség szer a

Földes-féle MARGIT CRÉME

Pár nap alatt biztosan eltávolít szepőt, májfoltot, pattanást, bőrat-
kát (mitesser) és minden más bőrbajt. Tisztítja a ráncokat és
az arcot fehérre, simává varázsolja, üdit és fiatalít.

Ára: kis tégely 1 korona, nagy 2 korona.

KIVÁLÓ TOILET- CIKKEK: Margit-hölgybor 3 szinben
120 korona, Margit-szappan 70 fillér, Margit-fogpép 1
korona, Margit-arcviz 1 korona.

Kapható minden gyógyszerárban, droge-
riában és illatszerkereskedésben.

Postán utánvétellel, vagy a
pénz előzetes beküldése
után küldi a készítő:

FÖLDES KELEMEN gyógyszerész ARAD.

Kapható: Abonyban, LÁNG OSZKÁR gyógytárában.

Páratlan és csodás hatású.

Ovakodjunk utánzatoktól.

BOHN M. és TÁRSAI
NAGYKIKINDA és ZSOMBOLYA.

Legrégibb, legnagyobb és legjobb telep a
szakmában Magyarországon-Ausztriában a

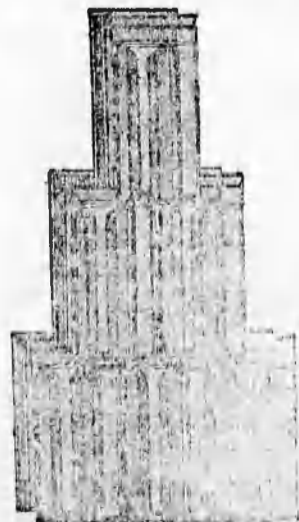
BOHN-féle TÉGLAGYÁRAK
NAGYKIKINDÁN és ZSOMBOLYÁN.

Állapítatott 1846. — Legelőkelőbb referenciák. — Állapítatott 1846.

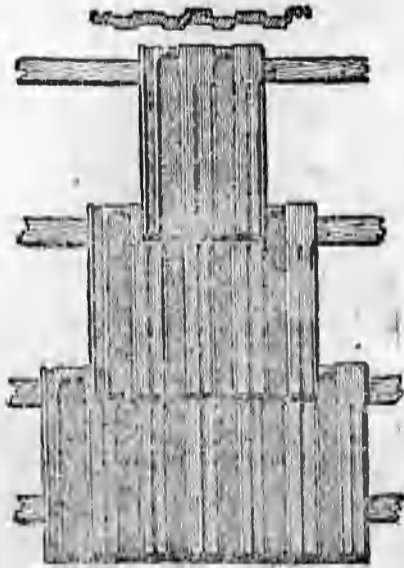
50 MULLÓ ÉV VE GYÁRTÁS
a cs. és kir. szab. BOHN-féle biztonsági átfedő cserepekből
ZSOMBOLYAI termésketes vörös színben vagy kátrányozva.

Gyártmányok: BOHN-féle szabványozott biztonsági átfedőcserepek. — Legelőkelőbb, legszebb tetőzet.

Képes árjegyzék és minták kívánatra ingyen és bérmentve.

BOHN-féle szab. biztonsági átfedő-
cserep 272. szám.

Zsombolyai gyártmány.
Szab. biztonsági preselt átfedő-
cserep 253. szám.